

Sahibi : Türkiye Öğretmenler Sendikası adına : Genel Sekreter Osman K. Akol. Yıllık abone bedeli 6 lira, TÖS Yazıişleri Müdürlüğü, Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 14/1 Yenişehir — Ankara Teknik Sekreter Mehmet Koç

TÖS

TÜRKİYE ÖĞRETMENLER SENDİKASI YAYIN ORGANI

15 ŞUBAT 1971

Yıl : 3 Sayı : 72
Yıllık abone : 6 lira
Fiyatı : 25 kuruş
Dizgi ve baskı Şark Matbaası

Danışma Kurulu Toplantısından önce Genel Başkanımız Fakir BAYKURT Anıt-Kabir'de Çelenk koyarken

Türkiye öğretmenlerinin en büyük ve en devrimci sendikasının üyeleri Mustafa Kemal'in huzurunda devrim için and içti.

HALKIMIZIN ÇIĞ GİBİ GÜRELİP GELEN DEVRİMCİ İSTEKLERİ VE MÜCADELE AZMİ, BU DÜZENİ DE, DAHA FAZLA YAŞATMADAN SİLİP GÖTÜRECEKTİR. BUNUN YERİNE, HİÇ BİR DIŞ VE İÇ SÖMÜRÜ ELİNİN UZANMADIĞI, İNSANIN İNSANA KUL OLMADIĞI, BÜTÜNÜYLE BAĞIMSIZ, BÜTÜNÜYLE İLERİ BİR DEMOKRASİ MUTLAKA KURULACAKTIR..!

TOS DANIŞMA KURULU TOPLANDI...

Türkiye Öğretmenler Sendikası Danışma Kurulu, 10 ve 11 Şubat 1971 günleri Ankara'da toplanarak gündemindeki konuları görüşmüş ve aşağıdaki hususları kamuoyuna duyurmaya oybirliği ile karar verilmiştir :

Biz öğretmenler, bugün toplum ve ülkemizin içine bulunduğu durumun «vahim» olduğunu saptamaktayız. Emperyalizm ve onun yerli ortakları, ülkemizi tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar borçlandırmış ve halkımızı alabildiğine yoksullaştırmıştır. Memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar, kendi sınıfsal çıkarları yüzünden gaflet ve delalete düşmüş, gittikçe bilinçlenen halkımızın uyanıklığı karşısında, ne yaptıklarını ve ne söylediklerini bilmez, bilemez hale gelmilerdir.

27 Mayıs Anayasamızın öngördüğü temel reformların hiçbirisini gerçekleştirmeyen, hattâ Anayasanın bütün ilkelerine taban tabana zıt bir doğrultuya yönelmiş bulunan iktidarlar, toplum ve ülkemizin içine gömüldüğü bunalımı, bir «aşırı uçlar» edebiyatı ve «demokrasi düşmanlığı» yaygarasiyle örtmeye kalkışmışlardır.

Bunlar, kendilerinin, vurguncu ve yabancı sermayenin çıkarlarını sonsuza kadar sürdürebilme hırs ve yabancı sermayenin çıkarlarını sonsuza kadar sürdürebilme hırs ve hayaliyle, ta Vedat Demircioğlu'nun öldürülmesinden beri, faşist bir yönetim düzenini adım adım gerçekleştirmekte ve yoğunlaştırmaktadırlar. Bu fiilî düzen, uyanan işçi ve köylülerin, uygulamada zaten sınırlı olan bütün demokratik haklarını kısıtlamış, öğrencilerin ve öğretmenlerin öğretim, can, meslek ve örgüt güvenliklerini ortadan kaldırmıştır. Bu düzen, öğretmenin başına yular takacak ve kız-erkek ayırmaksızın körpe öğrencilerden öç alacak kadar soysuzlaşmış ve alçalmıştır. Bütün dünyada, enine boyuna tartışılan yeni, dev-

(Devamı sayfa 4 de)

Börklüce'li köylüler mitingde

KULA'nın Börklüce Köyünde Öğretmen Hüseyin Ergün'ün üzerine katran dökülüp başına bir yular geçirilerek köy içinde dolaştırılması ve komaya girinciye dek döğülmesi bütün yurtseverlerin büyük tepkisiyle karşılandı. İşbirlikçi Siyasal İktidarın kışkırttığı saldırıların bu yularlı biçimini protesto etmek için KULA'da bir miting düzenledik. İzmir Şubesi başkanı A. Nazmi Erdem'in yönettiği mitinge Ege Bölgesindeki şubelerimizin temsilcileriyle halktan beşbin kişi katıldı. Miting boyunca devrimci sloganlar bağrıldı. İzmir'den gelen Dev-Genç üyelerinin geniş emniyet tedbirleri aldığı Mitingte İkinci Başkanımız Dursun Akçam Siyasal İktidarı eleştirerek emperyaliz ve işbirlikçilerinin Türkiye'deki oyunlarını anlatmıştır.

Kandırılmış Yurttaşlar Saldırdı

Adapazarı ilinin Geyve ilçesine bağlı Alifuatpaşa Bucağı Ortaokulu Müdürü Yakup Zeki'nin dövülmesi olayı üzerine Adapazarı TÖS şubesi tarafından, yurt çapındaki öğretmenlere saldırı olaylarını protesto amacıyle, 31 Ocak 1971 Pazar günü saat 13.30 da, Gümrükönü Meydanında bir miting düzenlenmiştir. Marmara Bölgesinden 2000'in üstünde öğretmen, ellerin de çeşitli dövizlerle Adapazarı' na sabahın erken saatlerinden başlıyarak gelmeğe başladılar. Şehre bir canlılık gelmişti.

Öğretmenler saat 13.00'e doğru guruplar halinde, TÖS lokali önünden alana doğru yürüdü. Alan bir mahşer yerini andırıyordu. 3000'i aşan bir seyirci topluluğu vardı. Henüz guruplar alanda yerlerini almamışlardı ki kalabalığın içinden bir gurup :

«Müslüman Türkiye!..

«Koministler Moskovaya!...»

Sözleriyle tempo tutmaya başladı.

Buna öğretmenler safından

«Bağımsız Türkiye!...» sloganıyla karşılık verildi.

Aradan bir dakika geçmemişti. Önceden hazırlanmış çivili sopalarıyla elli altmış kişilik bir gurup : «Vurun komünistlere!... diye saldırdılar. Elleri boş olan öğretmenler kaçtştı. Pankart taşıyanlar kendilerini savundu. Kısa süren bir

(Devamı sayfa 4 de)

Başarı Telgrafı Çekmek Suç oldu

Malatya'da yapılan TAPPER - SEN Sendikasının olağan kongresine başarı teli çeken şube başkanımız için soruşturma açıldı. İşte sorular ;

Soru : 1 — Kışlık Melek Sinemasında 13/12/1970 tarihinde yapılan TAPPER - SEN Sendikası Genel Kurul toplantısında, kongre başkanlığına verilen 13 Aralık 1970 tarihli H. Galip Çelikkol imzalı yazı size mi aittir? Yazınız Genel Kurulda okundu mu?

Soru : 2 — TAPPER - SEN Sendikası hangi devlet dairesinde görevli memurları bünyesinde toplamıştır? Bu sendika ile ilişki

(Devamı sayfa 4 de)

KULA DEDİKLERİ

Dursun AKÇAM

Önce minarelerin sivri uçları görünür. 24 minare 24 yerinden delmektedir kasabanın göğünü, yerden yükselen roketler gibi! İzmir asfalt üstünde iki turistik restoranın birisinden on dakika yürümek yeter. Ünlü Kula kumaşlarını dokuyan makina tıkırtıları arasında girersiniz Kula'ya. Dokuma tezgahlarının başında 10 - 14 yaş arası çocuklar görürsünüz, benizleri soluk, gövdeleri cılızdır. Günde 12 saat ayakta, kumaşın örülmesini iplik iplik izlemektedirler. Sekiz on lira ücretle çalışırlar sigortasız, sözleşmesiz. Kumaş topları, makina çarkları arasında onların cüce gövdelerini zor seçersiniz,

Kula halılarını da görmeden geçemezsiniz. Desen desen, boy boy halılar açarlar önünüze, acem halıları haltetmiş: Metre karesi 800 - 1000 Tl.'sı. Yanılıp müşteri olmaya kalkışmayınız, «Satışımız pazarlıksızdır, taksitle vermiyoruz!» yanıtını alırsınız.

Gözünüz yapının köşe - bucağına kayarsa, kambur gövdeli, uçuk benizli köylü kadınlar görürsünüz. Kollarında iplik tomarları kazıkların çevresinde dönmektedirler. Ve tezgahlanacak halıların ipliklerini hazırlamaktadırlar. 12 saatlik ücret 750 kuruş, haftada 45 lira geçermiş ellerine. «Allah bereket versin!» diyorlar. Bazı günler 14 - 15 saat de çalışırlarmış ama yine de tezgah başında göz nuru döken Kula'lı kadın işçilerden iyiymiş durumları. Onlar, yevmiyelerini günde ancak beş liraya getirirmişler, «parmakları da yara» olurmuş ayrıca.

Kula, toprağı zengin, çalışanı yoksul Anadolu kasabalarından birisi. Dokuz bin nüfusa 24 cami, bir Kuran Kursu, üç ilkokul, bir de ortaokul vermiş gelmiş geçmiş iktidarlar.

HANİ PARA

İçiçe girmiş karmaşık kapılar, daracık sokaklar, kahveler kahveler'...Çayın bardağı 25 kuruş. Beş müşteri için taze çay demletebilirsiniz. Masalarda kimi uyuklayan, kimi tesbit çeken yırtık giysili köylüler görürsünüz, imrenerek bakarlar çay içenlere, «25 kuruş size kolay gelir, hani para?» derler.

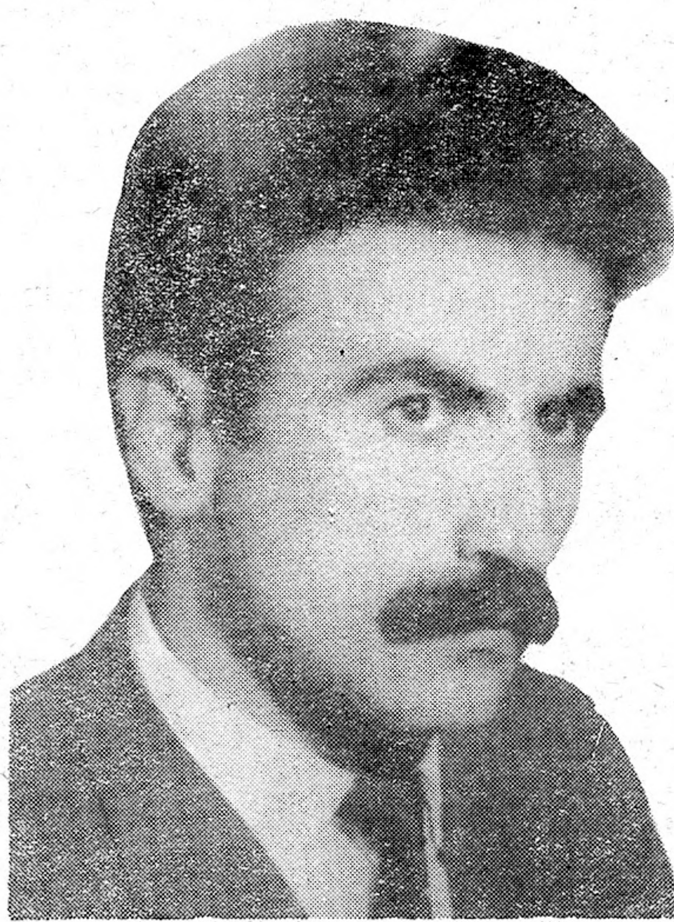
İşte bu kasabanın yedi saat uzağında bir köyde, köy öğretmeni Hüseyin Ergül'ün yüzüne katran çalınmış, ba-

(Devamı sayfa 4 de)

Yargıtay Hapis Cezası Kararını Bozdu

Öğretmen boykotuna katıldığı için Haşim Atan'a Pehlivanköy mahkemesi 21 gün hapis cezası vererek bu cezayı para cezasına para cezasını da tescil etmişti. Yargıtay'a itiraz edildi. Yargıtay öğretmenin lehinde karar verdi. Ceza T.C. Kanununun 230. maddesine göre verilmişti. Yargıtayın kararı 230. madde ile öğretmenin mahkûm ettirilemeyeceği yolundadır.

Ayrıca boykota katıldıkları nedeniyle İl İdare Kurulu, Şükrü Orhan, Mustafa Ozan, Sabahattin Okumuş'a kıdem tenzili ve il, ilçe harici cezaları vermişti. Yüksek Disiplin Kurulu bu cezaları da bozmuştur. Böylece kraldan çok kralcı olanlar gereken dersi almışlardır. Her türlü ceza, devrimci öğretmeni yıldırmayacağını bilâkis bileyeceğini bir kez daha belirtelim. Kendisini halkın kurtuluş mücadelesine adayan devrimci kardeşlerimizi candan selâmlarız.

Kıyılan Öğretmen : Aytekin GÜRLER

Bursa'da Kıyım

TÖS'ün istenmeyen adam ilan ettiği, Bursa Milli Eğitim Müdürü Ertuğrul Seyhan, ÖĞRETMEN KIYIMI'nı tüm şiddetiyle devam ettirmektedir.

Suçları sabit olmadığı halde, devrimci arkadaşlarımızdan Aytekin Gürler ve Fuat Karasu, 25.12.1970 tarihinden itibaren işten el çektirilmiş bulunmaktadır.

Soruşturma sona ermeden yerlerine alel acele asil öğretmen verilerek, çevrede çok büyük suçları varmış gibi gösterilmek istenmiştir.

Arkadaşlarımız için TÖS her türlü çabayı gösterecek, gerçeğin ışığında, halkın yararına yürüttükleri savaşlarında onların yanında olacaktır.

Ayrıca Bursa Öğretmenlerinden Hannan Hoplar duvarlara devrimci afişleri yapıştırdığı iddiasıyla mahkemeye verilmiştir.

Uyandırma görevimiz sürecektir

Adana şubesi başkanı Emin Tunçbilek'le Osman Salman bakanlık emrine alınmışlardır. Son bir yılda bir kaç kez kıyılan bakanlık emrine alınan ve sürülen arkadaşlarımız hakkındaki kararlar Danıştay'ca bozulmuştu. Adana'daki devrimci uyanışmaya katkıda bulunan arkadaşlarımızın hiçbir ciddi gerekçe gösterilmeden açığa alınmaları işbirlikçi iktidarın yeni bir ihanet belgesidir. Devrmci uyanışmanın bunlarla durdurulamıyacağını tüm işbirlikçilere duyururuz.

Kığı'lı Bir Müdür Efendi

Bingöl'ün Kiğı ilçesindeki öğretmenlerin devrimci uyanışmaya katkılarını azaltmak ve onları yıldırmak amacıyla A.P. Milletvekili adaylarından M. Ali Doğuşlu ilçeye ilköğretmen müdürü olarak atanmıştır. Doğuşlu ilk iş olarak mutemet öğretmene çeşitli iftiralar atarak onu uzaklaştırmış, mutemetliği kendisi almıştır. Öğretmenler Onun mutemetliğini kabul etmeyince «mutemetlik dilekçesini bana vereceksiniz, beni mutemet olarak tayin etmezseniz aylık alamazsınız» diye tehdit etmiştir. Öğretmenler direnmişler bir arkadaşlarını mutemet tayin etmişlerdir. Müdür buna rağmen direnmekte binbir güçlük çıkararak mutemetliği almak istemekte ve devrimci öğretmenlere süreli baskı yapmaktadır. Baskıların sökmeyeceğini müdüre ve müdürün efendilerine hatırlatırız.

Kahrolsun öğretmenlere baskı yapanlar.

Yaşasın devrimci öğretmenlerimiz.

BAŞYAZI

BU KADAR OLUR

Fakir BAYKURT

Siyasal partiler, Devlet bütçesinden kendi kasalarına para akımını sağlayacak yeni bir formülde birleştiler. Milletvekili ve senatörler, Anayasaya rağmen maaşlarını onbin beşyüz liralık bir düzeyde tutabilmenin en kestirme yolunu buldular : Anayasayı değiştirmek...

Bu yol, Anayasa Mahkemesinin varlığını yok saymanın ve kararlarını etkisiz hale getirmenin de en kestirme, fakat dolambaçlı bir yoludur. Yapılması kararlaştırılan bu değişikliklerle Anayasamızı Devletin ve toplum hayatının genel ilkelerini düzenleyen bir metin olmaktan çıkarılıp, siyasal partilerin ve parlâmentodakilerin sınıfsal ve kişisel çıkarlarını koruyan bir teminat mektubu haline getirilmek isteniyor. Karar ve niyet budur.

Anayasamızın 59. maddesi, yasama ve yürütme organlarında görev alanların mal beyanında bulunmalarına dair bir yasa düzenlenmesini öngörmüştür. İki yıl içinde çıkarılması gereken bu yasa on yıldanberi çıkarılmamıştır. Anayasamızın 78. maddesi, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliği ile bağdaşmayan görev ve işleri düzenleyen bir yasa çıkarılmasını istemiştir. İki yıl içinde çıkarılması gereken bu yasa da on yıldır çıkarılmamıştır. Anayasamız toprak reformu yapılmasını emretmiş, gelip geçen hiçbir iktidar bu konuyu çözmeye yanaşmamıştır.

Eğitmenlerimize, otuz yıllık hizmetlerine karşılık emekli aylığı çok görülmüştür. Bu konudaki kanun teklifi yıllardır tozlu raflarda süründürülmektedir. Personel Kanunu ile öğretmenlerimizin uğradığı haksızlıklar karşısında bütün kulaklar sağırlaşmıştır. Bu haksızlıkları giderecek kanun teklifleri komisyonlarda uyutulmaktadır.

Ülkemizin ve halkımızın çözüm bekleyen daha nice sorunu ortada iken milletvekili ve senatörlerimizin son günlerdeki görülmemiş hamaratlığı ve sorunların çözümü üstüne değildir. Onların bugünkü çabaları, vasıtalı vergilerle yoksul halkımızdan toplanan gelirlerin kendi ceplerine indirilmesini sağlayacak hortumu hazırlamakla ilgilidir. Politikacıların ağzındaki adı «demokrasi» olan bu gidişat içinde parlâmentodakiler, milletin değil, kendi kişisel çıkarlarının vekili olduklarını bir kez daha kanıtlamış oldular.

İŞGAL VAR İŞGAL ?..

H. Nedim Şahhüseyinoğlu

«Evvet, evvet polis sahaya girdi, uzun menzilli silahlarla göz yaşartıcı ve sis bombaları içeri atıldı. «Diyordu İçişleri Bakanı, emniyet kuvvetleri ve radyo.

— Koş çabuk geliniz, biraz sus.» diyorlardı radyo başındaki dinleyiciler. «1. Kat işgal edildi. 2. kata tırmanıyorlar, silâh sesleri, insan bağırtıları devam ediyor.»

— «Arkadaş radyoyu biraz aç»

«2. Kat işgal edildi, emniyet kuvvetleri cesaretle 3. kata tırmanıyorlar.»

— «Prav, vallahi bu sefer Başbakana ve Reisicumhur'a tebrik teli çekeceğim.» «Sus arkadaş, sonra telini çek. Bak radyoyu dinliyoruz.»

«3. Kat işgal edildi. 4. kata emniyet kuvvetleri tırmanıyorlar.»

— «Kardeşim ne sıkıştırıyorsun, sende orada dinle.» «Biraz radyoyu ayarlayınız, ses anlaşılmıyor.»

«4. kat işgal edildi. Çok sayıda suçlu tutularak götürülüyor.»

— «Pezevenkleri götürün, iyice işkenceye verin. Ne işleri var şu namussuz casusların. Bir verip, bin alıp götürüyorlar.»

«SİYASAL BİLGİLER YURDU tamamen emniyet kuvvetlerinin kontrolundadır.»

— «Ulan bunlar S. B. F. yurdunu işgal etmişler. Vay... Bizde zannettikki Amerikan üslerini işgal etmişler.»

Bu dram 24.1.1971 günü akşamı saat 19 haberleri dinlerken olmuştu. Hani şu demokratik ve hukuk devletimizi her türlü kem gözden korumak için, büyüklerimizin çabaları olmuştu. Bu çabalar sırasında bir banka soygunu olmasınmı (!) Hemde soygun 19-26 milyon falan değildi. Tam yüzyirmidört bin küsür liraydı. Ayrıca kanunsal bir soygunda değildi. Silahlı ve uyduruksal bir soyguna benziyordu.

Halk, işsizler ve yaşlılar, kahvelerde, duvar diplerinde bunları tartışıyordu. Kimisi «ATATÜRK gibi namuslu bir adam gerekli» diyor, kimiside «Biz uyanmadıkça, yönetimi kendimiz almadıkça bu namussuzluklar ve soygunlar bitmez.» diyordu. O günün tartışması böylesine sonuçlanıyor «TANRIYA» havale edilerek ayrılıyorlardı.

İktidarımızın canı sağolsun, işsizlere işbulamıyorsa, yasaları tarafsız uygulıyamıyorsa, kanunsal hırsızlıkları engelliyemiyorsada tartışma konusunu eksik ettirmiyordu.

İşte 24.Ocak.1971 akşamı saat 19 da radyoda haberler okununca, çağrışmalar, «sus» ve radyo başına koşuşmalar başlamıştı. Radyolarda parazit yapıyor ve sesler net anlaşılmıyordu. Bu nedenle haberin başlangıcının tam dinliyememişlerdi. Onun için «katların işgallerini» ters anlamış olacaklardı ki «ÜS» diyorlardı. Tümü, Amerikan üslerinin işgal edildiğini ve uzman perdesi altında gelen casusların yakalandıklarını sanıyorlardı. Her katın işgal haberi verilince sevinçleri artıyor ve iktidar sorumlularına güven duymaya başlanılıyordu.

Böylesi bir sevinçte haklılardı. 1958 yıllarında Kıbrıs için ne mitingler yapılmıştı. Ne haykırışlar, kükremeler ve titremeler olmuştu. Yinede kendimize gelememiştik. Devamla 1964 de Kıbrısta cankırımı ve işkencenin hertürlüsü olmuştu. Yalnız kadınlara ve kızlara elle, sözle sarkıntılık etmemişlerdi. Ya düşünmemişler, yahut gavur oldukları için törelerine aykırı ve sarkıntılığı şerefsizsaymışlardı. Bunun üzerine TÜRKİYE PARLEMENTOSU yerinde ve haklı kükreyişe geçmek istemişti. Orduyu alarma, B.M.M. Toplantıya çağırmıştı. Ha çıktık, ha çıkacağız diye günlerce titredik. Yine kendimize gelmemiştik. Çünkü Akdenizde Amerikanın 6. Filosu, donanmamıza dur diyordu. Uçaklarımıza benzin verilmiyordu. Hükümet Başkanına Johnson'dan sert ihtar mektubu gelmişti. Türkiye'nin çıkarlarını koruyacak bir Başbakanın (!) bulunması için bir albayda göndermişlerdi.

Derken perdeler yırtıldı, gözler açıldı ki ne görelim, ülkemizde Amerika'nın 101 üssü ve tesisi, 20 bine yakın askeri, 35 milyon metrekare arazimizi satınaldıkları, casus uçaklarının kalktığı, uzman diye bir sürü casusun mevcut olduğu öğrenildi.

Büyüklerimzi, «Yakında küçük Amerika olacağız. Bunlar dostlar arasında olağan şeylerdir. Kötü düşüncelilere kanmayınız» Diyorlardı. Ama kimse bu sözcüklere inanmıyordu. Artık Amerikaya bağımlı olduğumuz anlaşılmıştı.

Bunun için kinlilerdi Amerikaya Radyodaki «KAT İŞGALLERİNİ VE ESİR ALMALARINI» duyunca bu nedenle sevinmişlerdi. Can kulağıyle dinliyorlardı. «Artık iktidarda Amerika'nın tüm namussuzluklarını öğrenmiş olacaktır ki Amerikalıları kovmak için üslerini işgal ediyor, uzman casusları esir alıyor» diyorlardı. Kutlama telleri hazırlanıyordu. Haberin sonunda «SİYASAL BİLGİLER YURDU tamamen işgal edildi.» denilince «Tüh. Tüh. tamamen berbat ettiler. Vay anasını... »

Habere inanmadık. Nasıl inanılır, bine yakın polis, uzun namlulu silahlarla, göz yaşartıcı ve sis bombalarıyle Üniversiteye saldırır, işgal eder, kızlara işkence ederler? Yurt Ankaradadır, Ankara bir yabancı ülkenin elindemidir ki böylesi gözü dönmüşlerle işgal ediliyor. İnanmadık. Ertesi gün gazeteleri kapıştık, dahada da korkuncu, gözleri şişirilmiş kızlar, 307 esir öğrenci.. Yine inanmak istemedik? Nasıl inanasın. Tüm büyüklerimizin çabaları, demokratik ve hukuk devletinin yaşaması değilmiydi. Böylesi bir demokrasinin yaşaması için çaba gösteren büyüklerin bulunduğu bir yerde nasıl olabilir. Ya haber yanlıştır ve yalandır. Ya yaşatılması istenilen demokratik ve hukuk anlayışımız yanlıştır.

Akşam B.M.M. Saatinde olayı gündem dışı konuşan bir milletvekilinin dilinde dinledik. İçişleri Bakanının cevabında dinledik. Hepsi yuvarlak laflarla geçiştiriyordu olayı. Bakan diyorduki «Öğrenci yurdu tamamen işgal edilerek emniyet kuvvetlerinin elindedir. Öğrencilere işkence yapılmamıştır. Üstün gelen polise teşekkür etmeliyiz.»

Fakültenin Dekanı, olayı çıplaklığıyle anlatıyor ve yapılan işkenceleri hele kız öğrencilere yapılan işkence ve sarkıntılık çok üzücüdür diyor.

Kızlar «Bir polis, pantolunuma elini sokarak seninki küçükmüş, bize yaramaz» diyordu.

Kıbrıslı bir kız «Rumların o vahşiyane cankırımında dahi kadınlara böylesine işkence yapılmadı.» diyordu. Diğer bir habere göre kızlara cop sokulmak istenildiği belirtiliyordu.

Hele gözü dönmüşün biri «Seninki küçük bize yaramaz» deyişi. Behey adam senin görevin halkın mal ve can emniyetini korumaktır. Eğer mesleğin ayakkabıcılık veya kuaförlük olsaydı kınamzadık. Sosyetede bunlar olabilir denilirdi. Kaldıki burası TÜRKİYE, geri bıraktırılmış bir ülke. Senin istediğin büyük mal, milli gelirden büyük pay alanlardan veya onların uşaklığını çıkar karşılığı yapanlardan bulunur. Her şey beslenmeyle büyür.

Demokratik ve hukuk devletinin, emniyet kuvvetleri, hükümet merkezinde cop sokmaya çalışırsa, taşradakide kazığa oturtmaya çalışır. Ondan sonra demokrasiden, hukuktan, düzenden bahsetmek en hafifinde demokrasiyi ve bu hukuku bilmektir.

Yaşatılması istenilen düzen ve emniyet kuvvetleri, içişleri Bakanının sözleri, parlementonun tutumu, halka yapılan işkenceler...

BUNA DEMOKRASİ DENİLİRSE ACABA FAŞİZME NE DENİLİR? DÜZENİN BÜYÜKLERİNDEN AÇIKLANILMASINI İSTİYORUZ!...

Kahrolsun Tertipçiler

Bizler Malatya İli, Hekimhan İlçesi, Hasançelebi Bucağına bağlı Karagüney köyü halkıyız.

Köyümüzde İlkokul yapılmamıştır. Çocuklarımızı okutabilmek için bir köy evini okul olarak kullanmaya karar verdik.

Şimdiye dek köyümüzde ortaokul mezunu birer vekil öğretmen veriyorlardı. Bunun için çocuklarımız hiçbir şey öğrenmeden vakit dolduruyorlar, vekil öğretmen de maaşını alıp gidiyordu.

Bu yıl her nasılsa kazara köyümüze bir öğretmen verdiler. Daha önceki şartlanmayla öğretmene karşı pek ilgi duymadık ilk günlerde. Fakat öğretmen kısa zamanda iyi ve çalışkan bir öğretmen olarak kendini tanıtmasını bildi. Artık tüm köy halkı öğretmenin etrafında toplanıyor, köy halkı için yararlı konularda malûmat alıyor ve yararlanıyorduk.

Yıllar yılı durmadan çalıştığımız halde iki yakamızın bir araya gelmeyişinin nedenlerini öğrendik gayri bu öğretmenin gelişi ile...

Ne var ki alınterlerimizi sömürerek apartıman üstüne apartıman kuranlar, emeğimizin ortağı olarak barlarda sazlarda Amerika içkisi içerek hovardalık yaptıkları halde köylede de birer imam kılığına bürünerek bizleri aldatanlar hoşlanmadılar öğretmenimizden. Onu susturmak ve köyümüzden koparıp atmak için çok rezilce komplolar tertiplediler.

Bu komploların bazıları :

a) «Öğretmenin telsizi vardır, Rusya ile konuşuyor» dediler

b) «Okuduğu kitaplar hep komünistlikten bahsediyor»

c) Onu dinlerseniz komünist ve de kâfir olursunuz» dediler.

d) «Polis, onu takip ediyor, kim onunla konuşursa onun suçuna ortak olmuş olacak» diyerek köylüleri korkutmaya çalıştılar.

e) 27.12.1970 günü de öğretmenin evi ve tüm köylülerin evinde jandarmaca bir arama yapıldı.

f) Devrimci öğrencilere ait «KAHROLSUN AMERİKA ve BAĞIMSIZ TÜRKİYE» gibi afişlerle birlikte bir iki kitabını da alıp götürdüler.

g) Öğretmenin köyde çocukları ve köy halkını propagandalarıyle zehirlediğini ileri sürerek 28.12.1970 günü tutukluyarak hapise attılar.

Oysa ki öğretmen bizi zehirlememiş, aksine bizleri zehirliyenleri, bizlere tanıtmıştı.

Köylüleri zehirlemiştir diyen Hasançelebi Belediye Başkanı ki yıllar yılı çiftliğinde bizleri karın tokluğuna çalıştırdığı halde bizleri kendisine minnettar etmenin yollarını da bulmuş ve bizleri uyutmuştu.

Tahkikatı yürüten Bucak Müdürü ise buraya geldiği günden beri köylülere angarya yüklemekten başka bir iş yapmadığı gibi kendi çıkarlarından başka da hiç bizleri düşünmemiştir.

Devlete verdiğimiz vergilerden maaşını alan bu adamlar, bizler için hiç bir yararlı iş yapmadıkları halde, bizler için çalışan, çocuklarımızın yetişmesi için gece gündüz durmadan didinen öğretmenimizi karalamağa, tutuklayarak bizlerden koparmağa ve yerine de yine eskisi gibi bir öğretmen vekili tayin etmeğe çalışmışlar ve başarmışlardır.

Artık bugün anlıyoruz ki bizlerin dertleri ile dertlenen, sorunlarımıza çözüm arayan, bizleri bilinçlendirerek ağa ve tefecilerin vurgularından kurtarmağa çalışan öğretmenler, çeşitli bahanelerle görevlerinden uzaklaştırılmaktadırlar. Böylece öğretmen kıyımının anlamını ve nedenini öğrenmiş bulunuyoruz.

Jandarma dipçiği ile zammı bizlerden esirgemiyenler, çok sevdiğimiz öğretmenimiz Hüseyin Dinçer'i de bizlerden esirgemesinler.

Hiçbir inceleme yapmadan; oturduğu masanın başında bir iki dalkavuğun sözüne uyarak öğretmen Hüseyin Dinçer'in işine son verenler, şunu bilmeliler ki öğretmenimizi tekrar verinceye kadar direnecek ve komplocular bilinen dersi vereceğiz. Bu böylece biline...

Kahrolsun Amerika Uşakları satılmışlar.

Yaşasın halkın dertleriyle ilgilenerek kıyılan öğretmenler

Karagüney Köyü Halkından 34 kişi
11 imza - 23 tanesi parmak izi

Köylülerin Protestosu

Burası Ankara'nın Beypazarı ilçesi, son zamanlarda radyolardan duyduğumuz gibi buradada nurculuk, eğitimi yapılır, burada süleymancı diye tanınan insanlar bir kur'an kursu açmışlar, çeşitli ilçelerden devşirdikleri çocuklara buralarda süleymancılık diye bir şeyler öğretiyorlar, süleymancılardan ayrı olan halk'ın çocukları buralara girip dini eğitim yapamıyor, kimsede buraya girip denetliyemiyor.

Bu kur'an kursundan ayrı olarak birde şehrin içerisinde süleymancı olmayanların Kur'an kursu var. 7 ilâ 14 yaş arasındaki çocuklar buralara girip din'î eğitim yaparlar, bu iki kur'an kursununda ruhsatlı olup olmadığını bilmiyoruz, fakat lâyıklığa aykırı olduğu kanaatindeyiz.

13.1.1971 günü Antalya milletvekillerinden Hasan Akçelioğlu'nun sinema salonunda vermiş olduğu konferansta süleymancılığı mezhep'ten saydığı hakimlere ve devletin zabıta kuvvetlerine ve ayrıca öğretmenler ile TÖS'e ağır hakarette bulunduğu gibi, TÖS rumuzunu ters çevirip SÖT yaptıktan sonra halkı hitaben Sosyalist Öğretmenler teşkilâtı diye okumak suretiyle din istirmacılığı yapmıştır.

Sesler teype alınmış ve toplantıda iki tane hükümet komseri bulunmuştur.

Türkiye namına adı geçen milletvekili'ni protesto ediyoruz, lâikliğe aykırı kur'an kurslarının kaldırılmasını talep ediyoruz.

Beypazarı köylüleri 20 imza

"UYANIN GAYRI,,

Atanın kurduğu Cumhuriyeti
Yıkmak isteyen var, uyanın gayrı
Şeriatla padişahlık tahtına,
Çıkmak isteyen var, uyanın gayrı.

Bütün memlekete, sermiş ağını,
Düşürüyor, vatandaşın çoğunu,
Politikasında, sağın sağını,
Seçmek isteyen var, uyanın gayrı.

Nice yobaz göremezken, önünü,
Suuda çevirmiş, kendi yönünü,
Daha nice kubulayın kanını,
Saçmak isteyen var, uyanın gayrı,

Ders almışlar, kısa saplı kürekten,
Korkmuyorlar, arkadaki direkten,
ATATÜRK sevgisin, bizim yürekten,
Sökmek isteyen var, uyanın gayrı.

Çırakmanım, demeyinki nenize
İşçiye, köylüye, dur demen bize
Sizi, bizi, hepimizi denize
Dökmek isteyen var, uyanın gayrı.

ÂŞIK HÜSEYİN ÇIRAKMAN

SORUŞTURMA

İZMİR ŞUBESİ BAŞKANI A. NAZMİ ERDEM

Konuşan : AYDIN DEVRİM

1 — «Bu düzende, bu yasalarla Millî Eğitim yönetimi size verilse neler yapardınız? Soru'nun gerçek anlamda bana ya da TÖS idealini gerçekleştirmek isteyenlere sorulması, pek doğru olmasa gerek.

Çünkü : TÖS idealini benimseyen kimse, öncelikle bu düzende, belli reformlar ve gelişmelerin yapılamıyacağına inanır. Yapılabileceği düşüncesi, bizim felsefemize ters düşer. Yapılabilir iddiası, palyetif tedbirlerden ileri gidemz ki bu da palyatif tedbirci olmıyan, köklü değişimler, prensipler koyan gerçekçi bir kuruluş TÖS'ün genel politikası dışındadır.

Kişi ne kadar yeterli olursa olsun bu düzende, toplumcu, başarılı çalışma yapamaz. Dışa bağımlı, egemen çevrelerin denetiminde, kapkaççı bu düzende, hangi organın yönetimini ele alırsanız alınız uşaklaşmak, kişiliğini yitirmekten başka, bir yarar sağlıyabileceğine inanmıyorum.

Bu bakımdan; üretim araçlarının kontrolünün, üretimi yapanların kontrolünde olacağı düzen kurulmadıkça, Millî Eğitim'in de halk yararına işletilebileceğine inanmak, bir ham hayalden öte gidemez. Köy Enstitüleri örneğini gerçek yönüyle biliyoruz artık.

2 — «Devrim için Eğitim» sözünden ne anladığıma gelince, bilmiyorum burada devrim kavramı üzerinde durmağa gerek var mı? Devrim sözcüğünün anlamı : «pek kısa bir zaman içinde meydana gelen temelli ve önemli değişiklik İNKILÂP :» Bulunduğu halden başka bir hale geçmekte diyebiliriz. Öyle görünüyor ki karşı devrim dediğimiz, devrime karşı yapılan harekette devrim oluyor. Biz ouna karşı devrim diyoruz. Burada devrimi birinci tanımı «İnkılâp» açısından alacağız elbet.

Buna göre «Devrim için eğitim» sözünden; Topluma dinamizm veren bir eğitim biçimi anlıyoruz. Türkiye Öğretmenler Sendikası «hayata devrimci tavırlı yurttaş hazırlamak» demek suretiyle devrim için eğitim sözünü çok güzel deyimlemiş, anlam kazandırmıştır. Türkiye Öğretmenler Sendikasının Türk Millî Eğitimine kazandırmış olduğu, ya da getirmiş olduğu en tutarlı anlayışlardan birisi budur.

Devrim için eğitim sloganının içine : Özgür, yabancı uzman denetim ve tavsiyelerinden (barş gönüllülerinden) arınmış bir eğitim.

Üretime ve iş eğitimine dayalı, hayatta başarı sağlıyabilecek beceri ve alışkanlıkları kazandıran bir eğitim.

Bugünün klasik eğitimini aşan, yoksul halk çocuklarının da yararlanabildiği bir eğitim.

Yaşamlarında günün ekonomik koşullarıyla, öğrendikleri arasında bağıntı kurabildikleri bir eğitim.

Üretim araçlarının kontrolünün, üretenlerin, emekçilerin elinde bulunmasının yararlarını kavratabilen bir eğitim anlayışı giriyor. Örgüt olarak şimdi biz, bunun savaşını veriyoruz.

Ülke devrimcilerinin, ülke Millî Eğitimini, bu anlayış üzerinde DEV bir yapı olarak yükselteceklerine inanıyorum. İşte o zaman, emekçi düzenin yapısını da kimse, başka bir deyimle hiç bir kuvvet bozamıyacak, yıkamıyacaktır.

3 — «Şubenizde bugüne değin ne gibi işler yapıldı» sorusu çok muğlâk bir soru. Ayrıca cevapların kısa olmasını istersiniz. Hem güzel, hem sağlam, hem de ucuz olsun öyle yapmağa çalışalım.

a — Üye durumumuz üzerinde çalışmalar yaptık. Eylemsiz üyelerin eylemli hale getirilmesi, üye sayısının çoğaltılması yollarını aradık. Her okulda üyeler kendi aralarından TÖS okul temsilcisini seçti. Böylece bir organ meydana gelmiş oldu. Bu organ şube ile üyeler arasında bağıntı kurma ve şubeye hareketlilik kazandırmada çok etken oldu.

b — İzmir'de TÖS'e karşı olan sarı kuruluşlarla yoğun bir mücadeleye girdik. Öğretmenleri temsil eden her organ temsilcisini kendi üyelerimiz arasından seçtik. İzmir'de TÖS'ü kamu oyuna kabul ettirdik.

c — 17 Devrimci kuruluşu biraraya getirme çabalarımız iyi sonuçlandı. Devrimci Güç Birliğini (DEV - GÜÇ) ü kurduk. Tutarlı eylemler ortaya koyduk, Dev - Güç olarak.

ç — TÖS'ün bünyesinde bir dayanışma sandığı kurduk. Böylece şube olarak, ekonomik gücümüzü de birleştirmiş olduk.

d — Dört yıldan bu yana başarılı bir deniz kampı uygulaması yapmaktayız. Bu kampta bine yakın öğretmene dinlenme ve sendikal eğitim olanağı sağlanmaktadır.

e — İnancım odur ki, büyük merkezlerin; TÖS şube yönetmelikleri dışında bir statüye şiddetle ihtiyacı var. Örneğin şubemiz; İzmir'deki şubelerin merkezi gibi çalışmakta, genel merkezin yükümlülüklerini yerine getirmekle karşı karşıya kalmaktadır. Bugüne kadar geçen bir sene içinde dört yürüyüş ve miting düzenledik. Bir çağrı, çok kere büyük harcamaları gerektiriyor. Bildiriler ve sair hazırlıklar, şubeyi maddi bakımdan çok sasıyor. Kanımca Üniversite şehirlerindeki büyük şubelerin aidatları doğrudan şubeye kalmalı.

Gelecek sayı :
Nevşehir Şube Bşk. Kamil KARADENİZ

Suskunluğum

Maksut DOĞAN

Biziz efendisi bu toprakların
Bir kılıç gibi keskin ve ağrılı duran
Suskunluğumuza yokluk, yalnızlık ve de ezilmişlik eklenmiş
Biziz toprakların öz sahibi, süren, eken, biçen
Omuzlarımızda ağır yükü çalışmayanların
Omuzlarımızda baskısı yan gelip yatanların, kavgadan kaçanların.

Yüzbin yıl ne söyler Karasaban bilir misin
Bu benim alın terim, kanım, kemiğim
Her döğüşte bir başka yiğitliğim
Ben efendiyim, ben öz sahibi bu toprakların
Alın ellerinizi üstümden
Alın iyiliklerinizi, güler yüzünüzü istemiyorum
Bana ben gerekim, bana ben
Anlamam sizin kanunlarınızı, bilmem dilinizi
Bir kanun bilirim, mertlik, yiğitlik üstüne
Alnımda yazılı deyil sizin gibi kalleşliğim.
Ortaklıklarınızı da istemiyorum, madenleri, petrolü paylaşmanızı hiç

Markası dışarda mal, bir sömürü biliyorum
Onu ona eklemek deyil iş, yeniden yaratıp yapmakta
Varmısınız ekmeğimizi aç olanla bölüşelim
Varmısınız soframızda gözü olmasın yetimin
Varmısınız alın teri olsun, altından üstün.

Ben efendiyim, öz sahibi yurdun
Yıllar varki siz bunu anlamadınız
Eşitliği bozdunuz kaderde kıvançta
Midenize el ekmeği koydunuz.

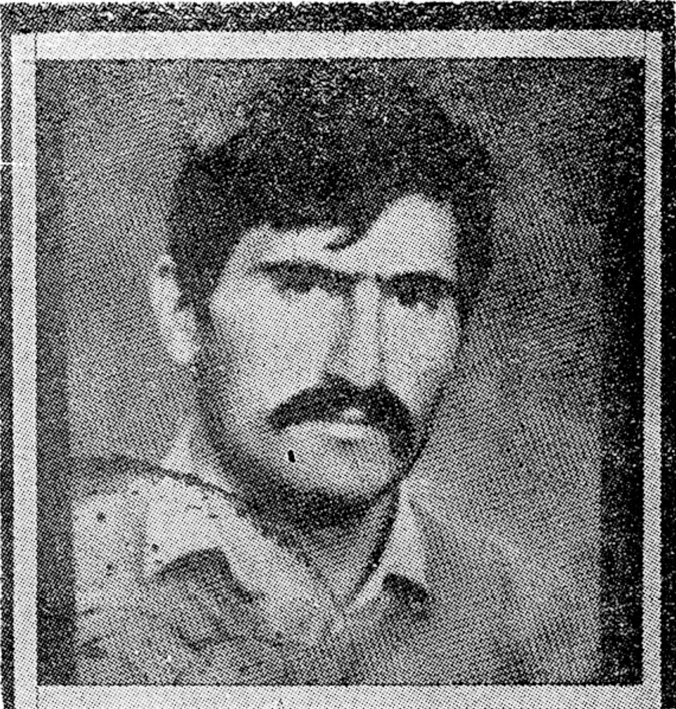
Şimdi olanları daha iyi anlıyorum
Suskunluğum bundandır biliyorum.

CHE GUEVARA

Bizim de dağlarımız vardır Che Guevara
Bakma şimdi durgunda, bir şahan gibi duruyorsa
Yorgundur, savaşlar görmüştür, çeteciler barındırmıştır
Yani satılmış değillerdir hiç tüfek patlamıyorsa
- Alaçamın, mor meşenin altında silâh çatıp yatmağa -
Bizim de dağlarımız vardır Che Guevara

Bizim de halkımız vardır Che Guevara
Unutulmuş uzak tarlalar yalazında
Sazıyla, türküleriyle kardeşliğe vurgun
Bütün ulusların halkları gibi
Ve yalnız büyük fırtınalarla kımıldayan
Bizim de halkımız vardır Che Guevara

Bizim de ozanlarımız vardır Che Guevara
Sağ çıkmış güneşsiz taş odalardan
Yüreğiyle barışa, sevgiye yönelmiş
Çelik öfke bir yanı, bir yanı uysal mavi
Eğilmeden dimdik geçmiş demir kapılardan
Bizim de devrimci insanlarımız vardır Che Guevara

Bizim de delikanlılarımız vardır Che Guevara
Yokluktan biyol kopup gelmiş
Üç zeytin, az ekmek üniversitelerde
Düzen çarpar önce, alkol vurur
Öfkeli dolanırlar caddelerde
Ve başkaldırırlar akılları suya erende

Çünkü Vietnam hepimizin Vietnam'ı
Kongo hepimizin Kongo'su
Bir kere özsu yürümüştür dallara
Patlayacaktır ağır sancılarla karanlıklar
Varmak için o güzel yarınlara
Bizim de dağlarımız vardır Che Guevara

METİN DEMİRTAŞ

GÜN OLA

Bozkır köyünde yıllar yılı yaşamış
Çekilmez bir ömrün acısı bacağında
Omuzları çökmüş gözleri kararmış
Kıran artığı yavrusu kucağında.
Acı,
Elem,
Yokluk...
Dert kazanı kaynar ocağında.

Uzar dertler uzar yıllar boyunca
Alnından süzülen ter emeğinin meyvası
Erinin esiri, çaba ordusunun eri
Gönlünde yaşamak, yaşatmak sevdası.
Arzu,
Ümit,
Neşe...
Karanlık gecelerin aydınlık rüyası.

Bilmiyor neden ve nasıl yaşadığını
Gitmiyor birgün üstünden yokluk korkusu
Bakışlarında yılların körüklediği karanlık
Avuçlarında çekilen acıların tortusu.
Er,
Çocuk,
Yokluk...
Düşündükçe dağılır uykusu.

Günlerin cefasını yüklenmiş cismi
Geceler ömür boyu bir tek gündüz olur mu?
Kalmamış takatı binbir engel aşmaya
Acaba bir gün yollar dümdüz olur mu?
Varlık,
Huzur denen peri
Ömür sensiz olur mu?

KADIN MECBURİ

Anayasa Nelere Kapalı

Ahmet KÖKLÜGİLLER

Fart furt etmeye, küçük dağları ben yarattım demeye, toplumu davar yerine koyup gütmeye, temelsiz temel atmaya, göz boyamaya, el etek öpmeye, kavuk sallamaya, hazıra konmaya, burun karıştırmaya, çamur bulaştırmaya, tertip yapmaya, yoktan suçlu yaratmaya, gününü gün edip sırtüstü yatmaya, satmaya, satılmaya, ona buna kuyu kazmaya, kuyudan adam çıkarmaya, yabancı devlet kumpanyalarına avuç açmaya, İsviçre bankalarına para aktarmaya, milleti uyutmaya, avutmaya, deve yapmaya, iç etmeye, cebe indirmeye, sırtına bindirmeye, hak yemeye, ağızdan lokma kapmaya, pençe atmaya, soyup soğana çevirmeye, ikide bir de çam devirmeye, yol kesmeye, ortalığa cayırtı vermeye, cart curt etmeye, aba altından deynek göstermeye, gözdağı ile devlet yönetmeye, dağa adam kaldırmaya, sureti haktan görünmeye, tavşana kaç tazıya tut demeye, hastane kapılarında sürünmeye, yüze gülmeye, iki yüzlü olmaya, ağız değiştirmeye, öperken ısırmaya, lüpe konmaya, mahkemede dayısı olmaya, dara düşürmeye, sıkıntı içinde yaşamaya, çanat tutmaya, çöplenmeye, ziftlenmeye, bulanık suda balık avlamaya, bugün git yarın gel demeye, suyun başını tutmaya, halka giden arkları kurutmaya, külâh kapmaya, avuç açmaya, dara düşmeye, dilenmeye, ayak kaydırmaya, kuru tahtada yatmaya, meteliğe kurşun atmaya, dirsek çevirmeye, doğru oturup eğri konuşmaya, yiyip içip sıvışmaya, kaşıkla yedirip sapıyla göz çıkarmaya, devlet malına el uzatmaya, beş kuruşa alıp yüz kuruşa satmaya, haramzâdelik etmeye, ortalığı haraca kesmeye, akıntıya kürek çekmeye, havanda su dövmeye, olmayacak duaya âmin demeye, rüzgâra pala sallamaya, ipe un sermeye, ensede boza pişirmeye, boş vaatlerle kafa şişirmeye, her mahallede bir milyoner yetiştirmeye, milyonları sokağa düşürmeye...

Goygoyculuğa, ov oyculuğa, komisyonculuğa, ortakçılığa, marabacılığa, yarıcılığa, rüşvetciliğe, ümmetciliğe, zimmetciliğe, uyduculuğa, sömürgeciliğe, aracılığa, tefeciliğe, kapkaççılığa, avantacılığa, küfürcülüğe, yalancılığa, yutturmacılığa, boş vericiliğe, eyyamcılığa, neme lâzımcılığa, uydurmacılığa, kaydırmacılığa, metelikciliğe, beleşciliğe, gericiliğe, sahte milliyetçiliğe, vurgunculuğa, nurculuğa, süleymancılığa, üfürükçülüğe, muskacılığa, aldatmacılığa, talancılığa, soygunculuğa...

Salaklığa, asalaklığa, kırpaklığa, kaypaklığa, dalkavukluğa, donkişotluğa, arpalığa, zırboluğa, gizli pazarlığa, şaytanlığa, zorbalığa, yoksulluğa, haydutluğa, şirretliğe, hainliğe, çakallığa, fitneliğe, partizanlığa ,kalpazanlığ,a lâfazanlığa, vurdumduymazlığa, duygusuzluğa, ağalığa, beyliğe, şeyhliğe, derebeyliğe, köleliğe...

Kurnazlığa, canbazlığa, susuzluğa, yolsuzluğa, okulsuzluğa, eğitimsizliğe, yönetimsizliğe, çaresizliğe, emeksizliğe, yemeksizliğe, topraksızlığa, kanunsuzluğa, adaletsizliğe, hürriyetsizliğe, beceriksizliğe, yeteneksizliğe, basiretsizliğe, olanaksızlığa, mutsuzluğa, umutsuzluğa, işsizliğe, evsizliğe, hırsızlılığa, namussuzluğa, erdemsizliğe, yöntemsizliğe akılsızlığa, düzensizliğe, bilimsizliğe, kitapsızlığa, kafasızlığa, bilgisizliğe, papazlığa, yobazlığa, haksızlığa...

Şeriatcılığa, aşiretciliğe, sultanlığa, padişahlığa, diktacılığa, zümreciliğe, bölgeciliğe, bölmeciliğe...

Nerden gelirse gelsin her türlü emperyalizme; kara gömlekli faşizme; eli sopalı militarizme...

Pirenin deveyi gütmesine; insanın insanı yutmasına...

Ayağı ilkçağda dolaşan cüceye; sabahı olmayan geceye...

Atatürk, devrim, halk düşmanlığına, Abdülhamit hayranlığına!

Ergani Şubemizin Bildirisi

Bu yıl Ergani Lisesi 1500 öğrenci ile öğretime başlamıştır. 1500 öğrencili bu lisede ancak 11 öğretmenle 3 idareci görevlidir. Oysa lisemizde en azından 30 öğretmene ihtiyaç vardır. Bu nedenle, lisemiz ikinci devre sınıflarında dersler haftada 6 şar saat boş geçmekte, birinci devre sınıflarındaysa haftada ancak biriki saat ders yapılabildiğinden, öğrenciler bütün zamanlarını sokakta geçirmektedirler. Öğretmen yokluğundan dolayı çocuklarımız istediğimiz gibi yetişemeyecek, ve üniversiteye giriş sınavlarını başaramayacaklardır. İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerdeki liseleri bitiren öğrencilerle, öğretmensiz Ergani Lisesi'nin boş sınıflarında bekleşen öğrenciler nasıl bir olur? Nasıl birlikte yarışma sınavına sokulabilir? Bu eşitsizlik nedeniyledir ki, İstanbul liselerinden üniversiteye girme oranı % 21 olduğu halde, Doğu ve Güneydoğunun öğretmensiz liselerinden giren % 3 tür. Bu adaletsizliğin sorumlusu ne halkımızdır, ne de halkımızın okumaya susamış çocuklarıdır. Bunun tek sorumlusu, halkımızın uyanmasını istemeyen işbirlikçi sermaye ve onun sömürü düzenidir.

a) Öğretmene baskı yapan, 7000 öğretmenin Almanya'ya işçi olarak gitmesine sebep olan bu düzen ve zihniyettir.

b) İktidara geldiğinden beri öğretmen düşmanlığı yapan bu zihniyet son personel yasasıyla da öğretmeni en zor duruma sokmuş, kazanılmış haklarını da elinden almıştır. Özellikle ilköğretim kesiminde öğretmenlerin terfi süresini alabildiğine uzatmış ve ilkokul öğretmeninin birinci dereceye yükselme hakkını elinden almıştır. Ayrıca, birçok kamu personeline yan ödenekler tanınırken, ilkokul öğretmenlerinin eğitim ödenekleri kaldırılmıştır.

c) Yine birçok kamu kuruluşunda çalışan personele tüm sağlık giderleri ödendiği halde, Erganide, öğretmenin yasal hakkı olan ilâç bedelleri ödenmemiş; Ergani mal müdürlüğü eczaneye borçlandırılmıştır.

Sayın halkımız bilsin isteriz ki; biz halkın içinden çıkmış halk çocuklarıyız. Halkın dostuyuz. Anayasamızın öngördüğü sosyal adalete, eğitimde fırsat eşitliğine, en yoksul ailelerin çocuklarının da okuyabilmesine taraftarız. Devrimci görevimize sonuna kadar devam edeceğiz. Halkımız uyanıp haklarını alıncaya kadar, Anayasayı rafa kaldıranlara dersini verinceye kadar bilinçlendirme görevimizi yapacağız.

Birikmiş yazıların çokluğu yüzünden edebiyata sayfa ayıramadık. Önümüzdeki sayıda : Hasan Hüseyin KORKMAZGİL

SÜRGÜN BİLEVİ TAŞIMIZDIR

ADİL G. VAHABOĞLU

Birkaç gün önce, binlerce öğretmen arkadaşım gibi, beni de sürdüler. Erzincan'dan tâ Tavas'a gönderdiler. Kış ortasında yer değiştirmenin zorunluğu bir yana, eğitim - öğretim bakımından da bir sürü sakıncası var bu işin. Sonra ulusun parasını sık sık yer değiştirmeler için gereksiz yere harcamak geliyor... Tüm bunları göze almanın arkasında sanırım, kişiyi bunaltıp «eyvallah» dedirtmek düşüncesi geliyor. Fakat ben, buna katılmıyorum. Çünkü sürgünlerle fikir değiştirecek insan, bir kez sürgün olmayı göze almaz. Kişiliğini ufak tefek baskılarla değiştirmez. İyice bilenir. Daha da olgunlaşır. Zararlıları daha iyi tanır. Ülkenin her yanında aynı haksızlığın, yolsuzluğun olduğunu görerek kendini daha bir haklı sayar. Yanılmadığını anlar. Her sürgünün yeni bir okul olduğunu bilir. Tüm gücü ile bu okul tamamlamayı düşünür. Ve mutlaka başarır. Ne var ki bizde «sürgün» yeni bir müessese değildir. Uzun ve köklü bir geçmişi vardır. Ne zaman ki demokrasi ve insan hakları söz konusu olmuştur. Sürgün mekanizması da, tüm hızıyla çalışmaya başlamıştır. Gereksiz olan bu müesseseye sıkıca bağlı kalmış, ve bunu yüzyıldır devam ettirmişiz. Meşrutiyet için savaşan Namık Kemal'i tam altı kez sürgün etmiş zavallı padişahlar. Ama 19. yüzyıldan kim kalmış elimizde Namık Kemal'den, Ziya Paşa'dan Şinasi'den... başka. Zalim padişahlar ve onların sürü sürü hafiyeleri mi?

Atatürk'ün tam bağımsızlık, lâik esaslara dayanan yönetimi sona erince bu müessesenin çarkı gene, hızla dönmeye başlamış ve binlerce düşünen insan, genellikle öğretmen, yazar, şair... sürüm sürüm süründürülmüştür. Demokrasi bir türlü anlaşılamamıştır. Benim düşüncemin dışına çıkamazsın, felsefesi egemen olmuş ve Türk toplumu, bugünkü olumsuz ortama getirilmiştir. Düşünen insanları harcayan bir mekanizmadan daha ileri bir toplum düzeni beklenemezdi elbet. Öyle oldu! Düşünce özgürlüğünü tek taraflı yorumladılar. Oysaki demokrasi, Theodore Parker'in dediği gibi «Ben de senin kadar iyiyim, değil, Sen de benim kadar iyisin» demek değil miydi? Halkımızı demokrasi adı altında uzun yıllar uyutanlar, o halkın özünden çıkan öğretmenleri uyutamayacaklarını anlayınca, tedirgin olmaya başladılar. Ve biz, bu tedirginliğin kıskancında dama taşı gibi oradan oraya her yerde mutlaka öğretmen vardı. Bu baskı da genellikle öğretmenlere olacaktı. Çünkü halkın içinde o vardı. Bilen kişi o idi genellikle. Onu satın alıp yıldırmak gerekirdi. Başaramayınca da türlü yalanlarla, dolanlarla, iftiralarla halkının gözünden düşürmeliydi.

Bu yönetim içine bizi de aldılar. Sordukları on beş uydurma soru ile satın alacaklarını zanettiler. Neden korkacağım. Suçlu değilim ki. Onların dediğine evet dememekle insan şuçlu olmaz. Alnım açık, yüzüm ak. Bozuk düzene ayak uyduramadımsa suçlu muyum? Asıl şuçlu bozuk düzene ayak uydurandır. Esas uluscu du bu düzene ayak uyduramayan, tüm servetlerimizin kendi tarafımızdan kendimiz için işletilmesi için savaşandır. Atatürk'ün deyimiyle bizi yutmak isteyen emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşandır. Lâkin sosyal ve demokratik düşünendir. Hürriyet diyorlar. Kabul. Hür insan düşüncelerini satmaz. Hür insan düşüncesini söylemekten korkmaz. Hür insan düşünceye baskı yapmaz, ve de yapılmasına göz yummaz. Hür insan açlığa da karşı çıkar, sömürüye de. Çünkü sömürülen hür olmaz. Hür insan okumamışlığa, yazmamışlığa karşı çıkar. Hür insan düşünür. Beynin ürününe saygı duyar. Hür insan lâyik olur. Çünkü lâyik olmayan hür olamaz. Kafasını on yüz yıl öncesinin doğmalarına, teolojisine tutsak eden, hür olamaz. Çağdaş anlamda vitamin, protein, yağ, karbonhidrat... alamayan insana hür insan denmez. Hür insan çağın gereği olan tüm iyi yaşama koşullarından yararlanan insandır. Gazetenin ve kitabın, günlük yaşantının vitamini olduğuna inanan insandır. Ve hür insan dilenmeyen, dilecileğe karşı çıkan insandır. Bunu böyle bileler. Bir lokma ekmek için ömrünü tüketenlere hür denilmeyeceğini iyice anlamalılar. Hür insan yaşadım, yaşıyorum ve yaşayacağım, hayatım garantilidir'diyebilen insandır.

Bizim çabalarımızın bu anlamda olduğunu bilmem ki anlamayan kaldı mı Hür ulus da böyledir. Kendi kendine yeter nitelikte olmayan toplumlara hür denmez. Okullarında Amerikan yağı, sütü, peyniri, bulguru, unu... yedirilen ülke ekonomik bakımdan hür olamaz. (Erzincan Lisesi'nde iki yıl bunu bizzat gördük.) Bayramlarda gördüğümüz silâhların tümü milli sanayimizin eser olana dek savaşımıza devam edeceğiz. Ancak o zaman ulusal görevimizi yerine getirmiş oluruz.

Ama ne yapalım, bizim yöneticilerimiz, ne dedikse ters anladılar, anlamak istemediler. Oysaki bir düşünürün dediği gibi... insanın kumanda etmeye hakkı olması için kumanda ettiklerinden daha güçlü olması gerekmez mi? Bizi anlıyamıyorlar. Anlasalar böyle olur muydu?

Sordukları sorudan söz edecek değilim pek. Ama şunu yazmadan da geçemeyeceğim :

«— Nâzım Hikmet'in Bu Memleket Bizimdir» şiirini okuduğunuz iddia edilmektedir. Savunmanızı yapınız. On beş sorudan biri bu. Bunun üzerinde duralım. Peki bu şiiri okumuş olsam bile bunda ne var? Şiir tam olarak ulusal bir kişilik taşır. Bu memleket elbette bizim olacaktır. Bunu kabul etmeyenlerin bu ülkere yerleri yoktur. Bu ülke, biz Türk Ulusunundur. Nâzım'ın, adı geçen şiirini aynen alıyorum. Herkes yararlansın diye. Zaten kısa, özlü bir şiir: Dört nala gelip uzak asya'dan/Ak denize bir kısrak başı gibi/Uzanan bu memleket bizim/Bilekler kan içinde, dişler kenetli, ayaklar çıplak/Ve ipek bir halıya benzeyen toprak,/bu cehennem bu cennet bizim./Kapansın el kapıları, bir daha açılmasın,/Yok edin insanın insana kulluğunu,/bu dâvet bizim.../Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür/Ve bir orman gibi kardeşçesine,/bu hasret bizim... «Bu şiir Nâzım'ın, Türk Kurtuluş Savaşı'nı destanlaştıran» Kuvayi Milliye Destanı'ndadır. Oradan bulup okuyabilirsiniz. Bu nedenle o eserin tümünü milliyetçi (:)ler okumalı, ezberlemeli ve ondan sonra milliyetçi olmalılar. Milliyetçilik o kadar ucuz değildir. Şair el kapıları kapansın, diyor. Şunun kapısı kapansın da, bunun kapısı açılsın demiyor. Bu denli cesur, kıvrak bir söyleyişle ülke, ulus, bağımsızlık fikrini işleyen kaç kişi gösterebilirsiniz. Toplum sevgisi masallarla, rüyalarla olmaz. Mustafa Kemal, bir sözünde: «Milli hâkimiyet, milletin namusudur, haysiyetidir, şerefidir» der. Yani ulusun kendi kendine egemen olması, o ulusun her şeyidir. Biz bunun çin savaşımıza devam edeceğiz. Zira Seneca'nın dediği gibi, tüm zulümler zayıflıktan doğar. Güçlü olduğumuza inanıyoruz. Çünkü akıl mantık, yolumuzun ustasıdır. Zâlimler aklımızı zincirleyemezler.

Bize bunca baskıyı reva gören, bizi «zanlı» duruma sokan yöneticilerimiz, başkalarını hiç görmüyorlar. Örnek vereyim. Erzincan'da bir matematik öğretmeni, on kasımda yakasına rozet takmak isteyen lise son sınıf öğrencisine «git kızım git, o sizin Atatürk'ünüz, deccalınız» diyor. Bu öğretmen milliyetçidir. Bir resim öğretmeni: «Bakmayın böyle olduğuma ben nurcuyum, yolum Kâbedir» diyecek kadar iz'ansızlaşıyor. Bu da milliyetçi(!)dir. Atatürk Ünv. den çıkma bir Türkçe öğretmeni de On Kasım 1970 günü yaptığı konuşmada İmam Gazali'yi öğüyor, Atatürk'ü yeriyordu. Örtünmenin (tesettür) gereğinde söz ediyordu. Açıkça söylüyordu. Vali, okul müdürü de bunları elleri kulaklarında dinliyorlardı. Bunlara kimse bir şey demiyordu. Ama biz «Köy Enstitüleri», «Devrimci Atatürk», «Kemalizm ve halkçılık» adlı konuşmalarımızla takibaka uğruyor. Ve sürülüyorduk. Sürgün, kimi çevirdi fikrinden? Fakir Baykurt'u mu, Mahmut Makalı'mı, Dursun Akçam'ı mı, Behzat'ı mı, Nazım Bayata'yı mı?... Ben de daha namuslu bir devrimci olmaya devam edeceğim. Onlar iftiralarına devam etsinler. Bu nedenle Slav Hristo Karaslavof'un şiirinden birkaç mısra yazmak isterim: ......Sanma ki güçlüdür/Zalim kişi/Acı çektirdiği için /Sana/Gizlidir güç dediğin şey/Tatlı bir gülüşte/Ya da acı tadında/göz yaşlarının/......Güçlü adam/Acı çeker/ Herkesten fazla/Çünkü boyun eğmez/Diz kırmaz/Ve umursamaz/Kavgayı/Saldırıları/Gerçekten güçlü insan/ Hem ağlamasını bilir/Hem de şarkı söylemsini. (1)

(1) Dost dergisi, Sayı : 74, S : 12. Çev. Özdemir İnce.

Yaşasın Devrimci Mücadelemiz

Cemil GÜLTEKİN

14 Aralık 1949 günü akşam, TÖS Lokâlinde öğretmenler toplanmış, yarın girişecekleri «Boykot» eylemini konuşuyorlardı. TÖS Şube Başkanı Halil Güven Türkiye haritasında Hakkâri ilinin Yüksekova ilçesinin İran sınırı yakınlarında bir yere kalemle işaret ederek, «arkadaşlar, 25 yıldır beni Gazipaşa'dan uzaklaştırmak isteyen kötü partizanlara fırsat veriyoruz ve beni en son sürecekleri yer şurası olacağını bilerek boykota gidiyorum» demişti.

Boykota gidildi, herkesin üçer günlük maaş kesimi cezası geldi, Halil Güven için 1200 TL. sürekli görev yolluğu geldi. Anladık ki Halil Güven'i Gazipaşa'dan ayıracaklar. Ayırmakla Halil Güven'i güya hizaya getirecekler ve TÖS'ü çökertecekler. «Halil Güven giderse Gazipaşa'da TÖS kalmaz» diyorlardı çünkü, oysa ne Halil Güven'de korku vardı, ne de TÖS çökeceğe benziyordu. Halil Güven, ben gidersem, arkadaşlarım daha çok çalışır, diyordu. Öyle oldu, Halil Güven Rize'nin en uzak bir köyüne, 25 yıldır hizmet ettiği Gazipaşalılar tarafından Alanya'ya kadar uğurlanarak gitti. Kimseden şefaat dilenmeden, görev verildi, yaparım, diyerek gitti. İzledik ki gittiği yerde buradan daha çok çalışmış. «Esasen oraların hizmete daha çok ihtiyacı var» diyor Halil Güven.

Çeşitli okullarda okuyan, daha evde oynayan yedi çocuğu olmasa, Halil Güven'i sürdük demeseler, oralarda da devamlı çalışırım diyor, Halil Güven.

TÖS tarafından Danıştay'a açılan dava sonucu yürütme durduruldu, üç ay sonra Halil Güven tekrar eski görevi olan Gazipaşa Atatürk İlkokulu Müdürlüğüne döndü. Anadolu kasabalarında adet olagelmiştir, giden memurlar için bir uğurlama töreni yapılır, bir lokanta da toplanıp yenir içilir, konuşulur. Fakat gelen bir memur için daha böyle bir adet icat edilmemişti. Gazipaşalılar Halil Güven'i habersiz gelme isteği yüzünden 40 Km. yol gittikten sonra gelmekte olduğu minibüsten onu aldılar. Oradaki manzara karşısında çoştu herkes. Davul, keman.. düğün alayı gibi insanlar. Belediye hoporlörü ile anons yapılır da, falan bakan geliyor, toplanın... gibi ilânlarla beş on kişi zor toplanırdı, halbuki gelen öğretmeni Gazipaşalılar çok uzaklardan üç minibüs, bir kamyon ve 30 - 40 motosikletle karşılıyorlardı.

Gazipaşa'ya gelip TÖS lokâlinin önüne inince bugüne kadar kimse için yapılmayan toplantının yapıldığını gördük. Evine bile gitmeyen doğru lokantaya götürüldü. Yüzlerce kişi bugünün şerefine bardaklarını kaldırdı. Bir kişi kalktı, gidenler için böyle toplantı yapılırdı, fakat gelenler için yapılan toplantının ilki bu toplantıdır, arkadaşlar, dedi.

Yıllarca Halil Güven'in arkadaşlığını yapmış, bugün satılmış kimselerden bir kaçı, kıskanarak, başbakan karşılanıyor, demiş. Oysa karşılanan başbakanın öğretmeni, öğretmenlerin gerçek örgütü TÖS'tü. Karşılanan Halil Güven'in kişiliği yanında yerine getirilen ADALETTİ.

Yaşasın TÜRKİYE'de gerçek öğretmen örgütü TÖS. Yaşasın TÖS'ün doğru yolda olduğunu bir daha belgeleyen TÜRK ADALETİNİN ADİL HAKİMLERİ!

KULA DEDİKLERİ

(Baştarafı sayfa 1 de)

şına yular takılmıştı. Öğretmen doğmaları değil, doğruları belletecekti köylüye. Sömürüye, vurguna, soyguna karşı uyaracaktı ezik insanları. Onların çocuklarını okutacak insanca ve uygarca yaşamanın yollarını belletecekti. Bunun için de başta sınıf bilinci verecekti. Emekçiler, uyanacak, sömürgen haramzadelerin başına yular takmayı, kıçına tekme vurmayı bilecekti.

Ama haramzadeler Vaşingtondaki ağalarından köylerdeki piyonlarına dek hesaplarını çok iyi biliyorlardı. Kendi başlarına geçecek yuları köylüye, işçiyi uyaran öğretmenlerin başına takmaları gerekiyordu. Tüm devrimci öğretmenlerin kıyılması, eli kanlı cinayet şekelerine saldırılar hazırlatılması, evlerine, lokellerine dinamitler yerleştirilmesi gerekiyordu.

Ama boşunadır çabaları onların. Uyanan işçinin, köylünün, öğretmenin öğrencinin biriken devrimci potansiyeli er - geç taşacak ve işbirlikçi, işbirliksiz sömürgenler çetesini boğacaktır.

KULA'DA MİTİNG

Eğe Bölgesinin 40 ayrı şubesinden sökün eden öğretmenler filama ve pankartlariyle İZMİR asfalt üstünde büyüdükçe büyüyordu. Üç bini aşkın öğretmen asfalt boyu yürüyüşe geçti. İzmirden gelen gençler en önde yerlerini almışlardı. Sloganlar hep bir ağızdan tekrarlanıyor, yüzyılların uykusunda Kula'nın taşını toprağını irgalıyordu, «Amerikalı it evine git!» 3500 ses, 7000 adım retmek bir hava içinde daha da gürleşiyordu. «Zam!..., zam!..., Ucuzluk ne zaman!...»

Kasaba halkı, çoluk çocuk, sökün ediyordu miting alanına doğru, «Süleyman Başvekil!... işçi, köylü aç sefil!...»

Neydi bu, Pazar yerinin gürültüleri, al - ver sancıları içinde olan köylülerde işlerini bırakmış, mitink yerine doğru sökün etmeğe başlamışlardı. Büyük tecessüs içindeydiler. Hele kendileriyle ilgili sloganları can kulaklariyle dinliyorlardı. «Tütüncünün emeği, vurguncunun yemeği» Öğretmenleri çember içine almışlardı.

İki buçuk saat mitinkten yükselen devrimci sesler, Kulanın havasına, suyuna, toprağına ekiliyordu. Yeşerip boy vermesine uzun zaman gerekmeyecekti. Köylülerin yanık yüzleri gülüyordu.

İKİ NUMARA

Hasan KIYAFET

«Türkiye'de uyanmış imamların sayısı gerçek anlamda uyanmış öğretmenlerin sayısından az değildir» diyorlar. Bu söz ilk görüşte, fantazi gibi geliyor insana. Fakat biraz düşünüp, kendi kendimize şöyle hoşumuza gitmiyecek bir kaç soru sorduktan sonra durum değişiyor...

Biz öğretmenlere, herkes ilerici, devremci, Atatürk'çü diye diye bizler kendimizi gerçekten öyle sandık. İnsanlar bazan kendinin de etkisi altında kalırmış. Biz bu kez kendi kendimizin etkisi altında değil de başkalarının etkisi altında kaldık. Kim ne derse desin, gerçeğin topuzu başımızın üstünde boyuna asılı durmaktadır. Kısaca kendimize gelmenin vakti - zamanı gelmişte geçiyor bile.

Sözüm yalnız görevi ilk öğretimde olduğu için kendini başka sınıftan sananlara değildir. Sözüm tüm öğretmenleredir. Özellikle de orta öğretimdekilere. Görevimiz nerede ve hangi öğretim düzeyinde olursa olsun, biz öğretmeniz. İçinden çıktığımız sınıfı iyi tanımak zorundayız. Üç aşağı beş yukarı geldiğimiz taban aynıdır. Durum böyle olunca, bu ayrı gayrı nedendir. Bu kendi kendimizi yeyiş nedendir. İşte tüm bu olanların nedenini anlamak için şöyle bir yarım sağa dönüp geriye bakmanız yeter kanısındayım. Yanlış hedefe boşyere mermi tüketmeyi bırakıp asıl amaca yönelmek zorundayız.

İlk işimiz bize okullarda verilen adalet ölçülerinden şüphe etmek olmalıdır. Kulağımıza fısıldanan değer yargılarının yanlışlığını düşüneceğiz. Bize :

«Yarın karşınıza minin minin Türk yavruları çıkacaktır. Onlara ilim irfan vereceksiniz. İlim irfan da birlikte kişilikte vereceksiniz. Hayatları kaleminizin ucunda asılı duran adalet kantarına sıkı sıkıya bağlıdır. Not verirken, öylesine adil olacaksınız ki, Hz. Ömer'in adaleti sizinkinin yanında solda sıfır kalacaktır. Babanın oğlu olsa milim numara hak geçmiyeceksiniz. Seni hak bildiğin yoldan döndermek için, karşına çıkacak dahilî ve haricî bedhahların olacaktır. İşte bu güç koşullar içinde dahi görevin ille de seni sınıfta çaktırdım demek olacaktır. Bu konuda Tanrı'nın Ayeti bile vardır : «Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu».

Evet arkadaşlar bize öğretilenlerin tümünü çıkarcı bir sınıfın çarkından çıktığını unutmuyacağız. Bildiklerimizin çoğunu belli bir sınıfın hovardaca yaşamını uzun ömürlü yapmak için kasıtlı olarak öğretmişlerdir. Okuma yazma bilmeyen babalarımızı nasıl uyuttularsa bizi de aynı biçimde uyutmak istiyorlar. Dahası uyutuyorlarda...

Uzun sözün kısası, karşımıza çıkan her işçi ve köylü çocuğuna normal değerlendirme üzerinden daima iki numara fazla vereceğiz. Kampanyamızın adı «İki Numara Fazla-Vereceksin» kampanyası olacaktır. Bu durum bize bir haksızlık yaptığımız kanısını vermeyecektir. Aksine bilerek yapılmış bir haksızlığı boyumuz ölçüsünde gidermiş olacağız. Önemli bir adli hayatı az da olsa düzeltmiş olmanın gönül-rahatlığı içimize dolacaktır.

Eşit aralıklarla yarışa çıkarılmayan iki koşucudan nasıl olurda eşit finiş bekleye biliriz? Önümüze gelen iki tip öğrenci var. Birisinin tüm olumlu olanakları yerinde. Diğerininse akşamdan sabaha yiyeceği yoktur. Var git gerisini sen düşün...

Bu tutumumuz için bize hücum edeceklerdir. Sınıf ayırımı yaptığımızı söyleyeceklerdir. Varsın bize işçi dostu desinler. Varsın bize köylü dostu desinler. Varsın bize sermaye düşmanı desinler. Tüm engellere rağmen gerçek namuslu aydın yılmayacaktır. «Uyanmış imamın sayısı kadar uyanmış öğretmen yoktur» diyenlere bu tutumuzla iyi bir derste vermiş oluruz. Bir Macar öğretmeninden, bir Suriye öğretmeninden örnek almak gerekiyorsa, bunu böyle yapacağız. Çünkü *tabana* en yakın gıravatlılar yine de bizleriz. Çünkü kökü henüz topraktan ayrılmamış tek aydınımsı grup bizleriz. *Dar* günü bitmiştir galan...

TÖS Gazetesi
Üçüncü yılını doldurdu
Yıllık Abone 6 TL.
Abone olun, abone bulun

Durduramazlar

İsterim ki haklı hakkını alsın
Haksıza sögerim susturamazlar
Nedendir Türkiyem geride kalsın
Hainler bu yurda hiç giremezler

Sömürenler dursun kan kurutmadan
Fakiri Çiğneyip hemen yutmadan
Sürelim Yobazı fırsat gitmeden
Yobazlar bu Yurtda hiç duramazlar

Şaşkın Veli bağır alem işitsin
Gençler Atatürk'ün izinde gitsin
Çoban sülü bizi doğruca gütsün
İşçiyi köylüyü durduramazlar

Tös Danışma Kurulu Toplandı

(Baştarafı sayfa 1 de)

rimci düşünce akımları, ülkemizde uzun yıllar yasaklanarak birer suç gibi gösterilmiş, buna karşılık ulusumuz için zararlı Ortaçağ kalıntısı çürük düşünceler, iktidarın bütün gücüyle desteklenmiş, lâik eğitim ilkesi çiğnenmiş, halkımızın kutsal inançları alabildiğine sömürülmüştür. Bugün bunalımların ve kardeşi kardeşe kırdıran karşılıkların başlıca nedeni, iddia edildiği gibi, yeni, devrimci düşünce akımları değil, 1961 Anayasası'na ters düşen bugünkü düzenin ta kendisidir. Tam bağımsız Türkiye'nin, Cumhuriyetin ve gerçek demokrasinin yılmaz savunucuları olan biz öğretmenler, gaflet ve dalaletlerinin yanı sıra, şahıslarının ve yakınlarının zenginliklerini artırmaya çalışan bugünkü yönlticilerin, bizzat kendilerinin, bağımsızlık, Cumhuriyet ve demokrasi ilkelerinden saptıklarını, esefle ve ibretle görmekteyiz. Tarihimiz, toplum ve ülke yöneticilerin bu denli bir sapma ve soysuzlaşmaya düştüklerine ilk kez tanık olmaktadır.

Tarihimiz, eğitimin ve eğitimcilerin horlandığına, öğretmenin üstüne katran dökülüp boğazına yular takıldığına, evine ve örgütüne dinamit atıldığına, bütün bu saldırılar karşısında kanunların işletilmediğine, hatta pek çok olayın sonunda saldırı gören öğretmenlerin suçlu imiş gibi karakollara götürüldüğüne ve sanık sandalyasına oturtulduğuna; böylece öğretmen güvenliğinin yok edilip onurunun ayaklar altına alındığı bir dönemde, büyük küçük bütün sorumluların, tıpkı suçlular gibi sustuğuna ilk kez tanık olmaktadır.

Tarihimiz, ülkemizin yer altı ve yer üstü zenginliklerinin ve bütün ulusal kazanç olanaklarının dış ve iç çıkarcılara bırakıldığına, buna karşılık yoksul halkın ve öğretmenlerin geçim zorlukları içinde kıvrandıklarına, bu sömürü ilişkileri ile devam ettirilmek istenen düzenin zorunlu bir sonucu olan işsizlik ve hayat pahalılığı içinde yoksul halkımızın günlük ekmeğini bile bulamaz hale düşmesine ve geçim zorlukları yüzünden 7000 öğretmenimizin meslekten kopup dış ülkelere işçi olarak gitmesi yetmezmiş gibi Personel Kanunu ve uygulamaları ile yaratılan büyük haksızlıklar üzerinde inatla direnilmlsine ilk kez tanık olmaktadır.

Tarihimiz, eğitimciler ve öğrenciler bu dlnli horlanır ve kıyılırken ve sokak ortasında devrimciler öldürülürken, güya halkın kutsal din duyguları, fakat gerçekte egemen sınıfların çıkarları adına, çağı geçmiş geri akımların, devlet olanaklar ıve iktidar gücüyle bu kadar desteklendiğine ilk kez tanık olmaktadır.

Ama tarih, böylesine ulusal özden yoksun, bilim ve devrim düşmanı çürük düzenlerin, sırf kendi yapılarındaki niteliklerden ve temsilcilerinin yozlaşmışlıklarından dolayı yıkılıp gittiklerine de tanık olmuştur. Çünkü halkımızın çığ gibi gürelip gelen devrimci istekleri ve mücadele azmi, bu düzeni de, daha fazla yaşatmadan silip götürecektir. Bunun yerine, hiç bir dış ve iç sömürü elinin uzanmadığı, insanın insana kul olmadığı, bütünüyle bağımsız, bütünüyle ileri bir demokrasi kurulacaktır.

Biz öğretmenler, böylesine zorunlu ve kaçınılmaz bir devrimin eğitimini ne pahasına olursa olsun yapmaya devam edeceğiz. Ulusumuzu Atatürk'ün gösterdiği yolda ve yönde ileri üretim ve yönetim aşamalarına ulaştırmanın bütün pedagojik görevlerini yılmadan ve usanmadan yerine getireceğiz. Üstümüze dinamit değil, ölüm yağdırsalar bu yoldan dönmeyeceğiz. Bütün baskılara ve her türlü iftiraya aldırmadan, halkımızı bilinçlendirme çabalarımızı sürdürerek onun örgütlenmesine yardım edeceğiz. Bu görevin başarılması sırasında, bütün devrimcilerin ve yurtseverlerin bizimle birlik olacaklarına ve böylece halkımızın, gittikçe azgınlaşan faşizmi yeneceğine inancımız tamdır. Anayasamızın getirmek istediği gerçekten demokratik ve sosyal düzenin savunucusu olması gereken çeşitli güçlerin olumsuz davranışlarına ve Anayasamızın amaç ve ilkelerine açıkça aykırı kanunlar getirerek Anayasa dışı tam faşist bir düzen kurma heveslerine karşı, her zaman uyanık bulunacağımız gibi; bu uyanıklığı en ücra köşelerdeki yurttaşlarımıza da ileteceğiz. Anayasamızın kendisi kadar, onun başlıca bekçilerinden biri olan Anayasa Mahkemesinin verdiği bütün olumlu kararların da, her zaman yanında olacağız.

Biz öğretmenler, Başöğretmenimiz Mustafa Kemal'i yetiştiren Şemsi Efendi'nin de kıyılmış bir öğretmen olduğunu bilmekteyiz. Bugünün siyasal iktidarı ve onunla birlik olanlar, bizi istedikleri kadar horlasınlar, malî, idarî ve politik baskılarını artırsınlar, tıpkı yurdumuzun savunmasını yapan silâhlı ordumuz gibi, bugünkü ve yarınki kuşakları yetiştiren eğitim ordumuzun da, ulusumuzun ve tarihimizin saygı ve sevgisine lâyık olduğuna içtenlikle inanmaktayız. Biz öğretmenler, düzenlenen alçakça saldırıların ve baskıların hiç birini ulusumuzun özüne bağlamıyorum. Bütün bunların kimler tarafından ve hangi kaynaklardan beslenip oluşturulduğunu çok iyi bilmekteyiz. Yürüttüğümüz devrimci meslek savaşını, bütün gücümüzü ve Anayasanın bütün olanaklarını sonuna kadar kullanarak ve en büyük güven kaynağımızın halkımızla kuracağımız bağlar olduğunu bilerek, kendi güvenliğimizi kendimiz koruyup başarıya erdirmeye azimliyiz. Bu azmimiz, dövüle dövüle sertleşen çelikler gibi, her saldırıdan sonra biraz daha bilenmektedir.

Biz Türkiye Öğretmenler Sendikası Danışma Kurulu, *bu* karar ve azmimizi kamuoyuna açıklarken, çalışmalarımızda başarıya ulaşmanın bir gereği olarak, kendi içimizdeki örgütlenme ve sendikal eğitim eksiklerimizi giderme ve halkla ilişkilerimizi geliştirme zorunluğunu belirtmeyi de görev saymaktayız. Örgütümüzün yurt ve meslek sorunları konusundaki etkinliğini artırarak sürdürebilmesi için, halkla olan dayanışmamız kadar, örgüt ve meslek içindeki dayanışmayı artırmayı da zorunlu görmekteyiz.

TÖS DANIŞMA KURULU

Tös Ankara Şubesi Olağanüstü Kongre Bildirisidir

24. Ocak 1971 günü TÖS Ankara Şubesi olağanüstü kongreye gitmiştir. Kongre sonunda bir bildiri yayınlanmış ve aşağıdaki arkadaşlarımız seçimi kazanmışlardır.

HALKIMIZA

Ülkemizde işçi ve köylülere, öğretmen ve öğrencilere, bilim adamlarına yazarlara karşı uygulanan anti - demokratik ve yasa dışı baskıları Kayserı olaylarından bu yana artarak sürüp giden Yozgat, Çankırı, Konya ve Eskişehirde yeni örneklerini gördüğümüz, öğretmenlere ve öğrencilere ve öğretmen lokallerine karşı girişilen saldırılardan ötürü, bunlara yol açan sorumlularını...

Anayasa güvenliği altında olan üniversite özerkliğini ortadan kaldırmayı, devrimci öğrencileri sindirmeyi yada okullarından uzaklaştrmayı amaçlıyan üniversitelerde polis karakolları kurmaya kalkan tasarıları...

Güpe - gündüz yurtlarda ve sokak ortalarında öldürülen devrimci işçi ve öğrenci kardeşlerimizin katillerinin bulunmayışını...

Devrimci eylemlerinden ötürü egemen sınıfları korkutan işçi, köylü, öğretmen, öğrenci ve aydınları sudan nedenlerle bildiri dağıtmak, afiş asmak gibi anayasa içi eylemlerde bulunurlarken tutuklanmalarını uzun zaman yargı organları önüne çıkarılmadan hapishanelerde bekletilmelerini ve kendilerine işkence edilmelerini protesto eder...

GÖREV ALAN ARKADAŞLARIMIZ

YÖNETİM KURULU	GENEL KURUL TEMSİLCİLERİ
1 — Cemil ÇAKIR	1 — Abdullah UYANİKER
2 — Avni AYTAN	2 — Ali KAYMAK
3 — Serpil KOÇ	3 — Ali BOZKURT
4 — Hasan SÜZEK	4 — Nazım BAYATA
5 — Ömer AYDIN	
6 — Mustafa YILMAZ	
7 — Ahmet ERİM	

Aksu'da Bir İşbirlikçi Müdür var

«Devrimci öğrenciler baskı altında tutuluyor. Ellerindeki ve sınırlarındaki devrimci yayınlar toplattırılıyor. Bu yıl müdür olan İsmet Türkiş, tam bir faşist ve Ametikancı'dır. Devrimci öğrencileri odasına çağırıp, «sizin ayağınızı buradan kazırım, bir daha bu gibi hareketlerde görmeyeyim» diye tehdit ediyor.

Öğrencilere devrimci basın yasak. Hatta din dersi öğretmeni tarafından Cumhuriyet Gazetesi bile yırtıldı.

Okulda Amerikan yardımı olan peynir, yağ, un, bulgur, et gibi yiyecekler verilmekte. Bu yiyecekler de hiç yenmiyor. Çok zaman sabahları aç kalmaktayız.

Dindersi öğretmeni, sağcı öğrencilere bol not veriyor, devrimcilere ise mutlaka zayıf veriyor. Notla ve konuşmalarıyla tehdit ediyor.

Kitapların dili zaten anlaşılmıyor. Baskıları 1945. Ders kitapları öğrencilere verilmiyor (Gerekçe, Bakanlıkta yok) Ezbere eğitim yapılıyor. Amaç, öğrencinin öğretmene muhtaç olması.

Okulun çiftlik, tavukhane, inekhane, gibi kuruluşlarından öğrenciler değil, sadece hocalar yararlanmakta.

Öğrenclere hem giyim, hem yiyecek hakları tam verilmiyor. Sorulunca, «piyasa fiatlandı», «Siz dersinize çalışın, öğrencisiniz, böyle şeyler düşünmeyin...» demektedirler.

Devrimci arkadaşlara olmadık oyunlar tezgahlanıp, cezalar verilmekte. Çeşitli şekilde tehditler yapılmakta.

Okul şehrin dışındadır. Öğrencilerin şehre gidip, açılmaları, devrimci çevrelerle bağ kurmaları engellenmeye çalışılmakta, şehre yollanmaktadır.

Müdür ve diğer sağcı, faşist yöneticiler, devrimci öğrencilere, «komünist, kızılbaşlar» demekte ve namaz kılmayanlara ağır baskılar yapmaktadır. Nahiyede cami imamı, cuma günleri devrimci öğretmen ve öğrencilerden isimlerini de kullanarak örnekler vermekte ve namaz kılmaya gelenleri onların üzerine kışkırtmaya çalışmaktadır.

AKSU İlköğretmen Okulundan *Hasan KAYA*

Başarı Telgrafı Çekmek

(Baştarafı sayfa 1 de)

kurmakta gayeniz nedir? Konu olan yazıyı ne maksatla yazdınız?

Soru : 3 — Yazınızda bahsettiğiniz emperyalizm ile memleketimiz arasında hangi yönde ilişki kurmaktasınız?

Soru : 4 — Bahsettiğiniz bağımlılığın anlamı sizce nedir? Amerikalıların memleketimizi bağımlı hale getirdiği kanaatine nereden vardınız?

Soru : 5 — Yazınızda bahsettiğiniz, «Devrimci çizgide verilecek ulusal kurtuluş savaşının sizce anlamı nedir?» Bu savaş kime karşı verilecektir? Devrimci çizgi demekle neyi kasdediyorsunuz?

Soru : 6 — Bağımsız Türkiye diye bağıranlar kimlerdir? Bunlara kimler kurşun sıkmaktadır? İma yoluyla hedef aldığınız kişi ve guruplar kimlerdir?

Soru : 7 — Emperyalizmin uşaklığında, Anzavur ve Çerkes Etemin yerini aldığını iddia ettiğiniz komando bozuntuları kimlerdir? Emperyalizmin uşaklığını yaptıkları kanısına nereden vardınız?

Soru : 8 — Anayasanın rafa kaldırıldığı sözüyle neyi kastedmek istiyorsunuz?

Soru : 9 — Emperyalizmin sultası içerisinde bağımsızlığın yitirildiği sözünüzle Türkiye'nin bağımsızlığının yitirildiği kanaatine nereden vardınız?

Soru : 10 — Yazınızın beşinci paragrafında bahsettiğiniz hususlarla sendikanızın veya TAPPER - SEN Sendikasının ne ilişkisi vardır.

NOT : Bu soruları bir Amerikalı değil bir Türk İlköğretmen müfettişi soruyor.

Kandırılmış Yurttaşlar Saldırdı

(Baştarafı sayfa 1 de)

kargaalıktan sonra, beşi öğretmen yedi kişinin yaralandığı anlaşıldı. Bunlardan biri ve en kahramanca döğüşeni Ömer Yüce Hastahanede, içlerinde, genel merkez avukatı Cemal Başbay, Gevye öğretmenlerinden Şükrü Özcan'ın da bulunduğu öteki kişiler ayakta tedavi edildiler on altı kişi gözaltına alındı. Ortalık sakinleşince miting programı uygulanmaya başladı. Konuşmalar normal bir biçimde sürerken bir süre sonra yeniden kıpırdanmalar, bağrışmalar başladı. Birkaç kabadayı ellerinde bıçaklarıyla bir saldırı denemesi daha yapmak istediler. Bu kez sökmedi. Öğretmenler, DEV-GENÇ li öğrenciler ve işçiler karşı koydular. Polis saldırganları yakalayıp gözaltına aldı.

Miting, alanın güvenliği kalmadığı için 15.30 da sonuçlandırıldı. Polis topluca çelenk konmasına karşı çıktı. Daha önceki olaylarda da saldırganları çenber içine alıyor fakat sabote etmelerine engel olmuyordu. İlk saldırı sırasında da daha çok öğretmenlerin elindeki pankartları toplamakla ilgilendi.

Saldıran gurubun göze batan iki militanı vardı. Birisi MNP'si il sekreteri kömürcü Musa adında biri, ötekisi ise M. Kemal İlkokulu Müdür Yardımcısı Aydın. Milliyetçi Öğretmenler Derneği yöneticisi olan bu meslektaş yöneticiliğe atanmasının minnet borcunu böylece ödemiş oluyordu. Kalabalığı teşkil edenler ise vagon fabrikası işçileri ve imam hatip okulu öğrencileriydi.

Tutuklananlar arasında vagon fabrikası işçilerinden birinin sorgu sırasında söyledikleri, saldırının geldiği yönü ve nedenini aydınlatması bakımından ilginçtir.

— Neden saldırdın?

— Onlar komünist de onun için saldırdım.

— Bu miting yapan öğretmenler komünist mi?

— «Hayır, komünist Tös'tür, ben onlara vurdum.

Aynı kişinin üstü arandığında, cebinde 135.000 TL. bulunmuştur. Adam paranın kendisine ait olduğunu, hiç bir yerden almadığını ifade etmiştir. Bir vagon fabrikası işçisi sabahleyin evinden çıkıp işine giderken kendisinin olan bu kadar çok parayı da yanına alıyor!.

«Olaylar yorum istemez.»

Ahmetler Köyünde Deniz Gezmiş Arandı

Bayram dolayısıyle arkadaşıyla birlikte köyüne giden Kurtuluş gazetesi yöneticilerinden Ali Orhan Yücelalp, 20 kişilik askeri ekip ve üç askeri uçak tarafından yapılan aramayı şöyle anlatmaktadır.

«Bayram dolayısıyle Manavgat'ın Ahmetler köyüne gitmiştik. DP ve AP başkanlığı yaparak on yılda milyoner olan, Antalya'nın en zengin ağalarından Mustafa Özdemir de köye gelmişti. Orada benim yanımda arkadaşımı görünce işgilleniyor arkadaşım Mehmet Yüksel'i, Deniz Gezmiş'e benzetiyor. Derhal gidip Antalya'ya gerekli talimatı veriyor.

Çarşamba gecesi bir yarbay, 2 üsteğmen, 2 uzatmalı çavuş, ve 15 jandarmadan oluşan bir askeri ekip, gece saat 02 sıralaraında köye giriyor. Bizim kaldığımız ev sarılıyor. Ellerinde mavzerle askerler beklemektedir. Önce benim kalma ihtimalim olan üç evde aranıyoruz. Sabah saat 05 sıralarında bütün askerler ve subaylar kaldığımız evin çevresini sarıyorlar. Kadınların ve çocukların bağırışmalarıyla uyandık. Düşündük hiç bir şey aklımıza gelmedi. Radyoyu açtık: Acaba faşist bir diktatörlük geldi de devrimcileri toplamaya mı başladılar diye. Durum normaldi.

Sonunda inip kapıyı açtık. Yanlarında getirdikleri muhtara bakındılar. O benim Ali Orhan olduğumu söyledi. Mehmet'i sordular. Elleri tetikteydi. Mehmet'i de gördüler. Yüzüne iyice bir bakınca bütün iştahları kesildi. Yanımızda başka birilerinin olup olmadığını soruşturdular. Tam o sıralarda üç tane askeri uçak, köy üzerine çok yakın bir dalış yaptı. Zabıt tutup köyden gittiler.

Olayın ilginç yanı şuydu: Bütün askerlerin ve subayların elleri tetikteydi. En küçük bir kımıltıda vurmaya kararlı oldukları açıktı. Köylüler daha önce üç evin aranmasını şöyle yorumladılar: «Oralarda olmayacağınız belli. Maksatları ortalığı yaygaraya verip, sizi evden çıkmaya teşebbüs ettirmek ve vurmaktı.» Bu yorum bize de yanlış gelmedi. Olayın içinde MİT ajanı olduğu tahmin edilen Ali Koç adında biri de vardı. Sonra yaşlıca biri bize şu soruyu sordu: «Bu Deniz Gezmiş'den hükümet ve ağalar neden bu kadar korkuyorlar?» Olay, köylülerin ağaya karşı kinlerini biraz daha kuvvetlendirdi.

YAYINLAR

TÖS YAYINLARI

Kitabın Adı	Satış Fiatı
Devrimci Eğitim Şurası	10.— TL.
Anayasa	1.50 »
Hukuk Rehberi	2.50 »
Öğretmenin Uyandırma Görevi	0.50 »
Sendika ve Grev	0.50 »
Beslenme Sorunumuz	0.50 »
Toprak ve Tarım Sorunu	0.50 »
Dünya olayları ve dış politika	0.50 »
Kredi yağması	0.50 »
Montaj Sanayi	0.50 »
Savunma Stratejisi ve Ulusal Ordu	0.50 »
Tutarsız Bir Şûra	0.50 »

DERLENİŞ

Devrimci Liselilerin Gazetesi
Onbeş günde bir çıkar.
Yıllık abonesi 10 TL.
Bütün devrimci lise öğrencilerinin ilişki kurmalarını okumalarını ve okutmalarını dileriz.
Adres : P.K. 517 Ulus - ANKARA

Hürrem ARMAN'ın
PİRAMİDİN TABANI
Köy Enstitüleri ve Tonguç
20 TL.
5 veya daha fazla istiyen
TÖS şubelerine % 40 indirim yapılır.
P.K. 126, Ulus - ANKARA